Journaal Janneke Singlehanded 2026

Voorbereiding

De Janneke heeft tussen de vorige Singlehanded in 2025 en nu, niet bewogen in haar box in Amsterdam. Als ik eind Augustus duik om de schroef vrij te maken van aangroei, zie ik hele pakketten van mosseltjes aan de romp. Ik maak dan ook een afspraak bij de Flevo Marina om haar op de donderdag voor de start uit het water te kranen om haar schoon te maken. Dat zal snel 1-2 knopen snelheid schelen.

Op de Maandag hebben we mooi weer om het dek schoon te maken en haar op te tuigen. Vorig jaar kwam ze schadevrij terug, dus behalve klagend lakwerk valt er niets te repareren. O ja, de raamrubbers natuurlijk! Zeker met deze hete zomerdagen hebben die zich onder de kunststof ramen uitgewerkt door de uitzetting door de warmte.

Woensdag de boodschappen gedaan, 's avonds ga ik door sluis en brug om bij Durgerdam achter anker te overnachten. Donderdag met de wind in de rug vlot naar Lelystad waar ze gelijk in de kraan kon. Met hulp van Leon B. is ze in een uur schoon. Ze is er weer klaar voor!

Zaterdag

Na de bekende voorpret met alle schippers mogen we van start om 12.45u. De Trimarans zijn al weg, de Duo's komen na ons. De cijfervlaggen op het startschip geven '516' aan, de code die de hoes met de zeilopdracht ontsluit. Vóór dat ik die ga lezen, stuur ik mijn geschatte zeiltijd al door: 48 uur. Ieder jaar hetzelfde.

De opdracht is overzichtelijk. Niet te complex op het Wad, ankeren bij Vlieland, daarvoor moet ik naar Terschelling omdat ik 'Terschellinger' sokken heb gekregen als goody. Weer de eis dat je maar één sluis mag gebruiken van en naar het IJsselmeer.

De harde Noordenwind maakt het niet aantrekkelijk om de opdrachten op het Markermeer uit te voeren. Eerst maar naar Urk, dat is sowieso het handigst. Dan verder puzzelen, hoe ik bij Kornwerd ga uitkomen, de logische sluis voor Terschelling.

Er gaat een grote groep naar Urk. Daar word ik na 2 uur opgevangen door Rob B., die me soep offreert. We verwachten elkaar weer te zien in Workum, maar het wordt Medemblik, dat is wel bezeild. Ik pak het rondje Kreupel gelijk mee, dat komt nu goed uit. Rob B. gaat direct door, hij pakt dat rondje morgen wel.

Het weer is zo nu en dan grof, na gestart te zijn met één rif gaat er na Urk een tweede in. Uit de buien komt veel wind, tot 6Bf.

Ondanks de harde wind en de onstuimige golven heb ik het erg naar mijn zin. Heerlijk zo dit zeilen, zo dicht op het water, onder een kleurrijke herfst hemel.

In Medemblik trakteer ik nu Rob op quiche. Hij vertelt over zijn Kapitein Rob journaal, erg leuk en fraai geïllustreerd – met ChatCPT-.

De radioflitsen die ik maak voor de Kwebbelclub worden goed ontvangen, dit keer in de stijl van Candlelight en Met het Oog op Morgen. Ik ben blij dat ik die vooraf al gemaakt heb, want behalve dit journaal komt er weinig meer uit.... moe..! Slapen!

Zondag

Toen ik Zaterdag laat aanmeerde naast de Equinox, probeerde de schipper al te slapen. Hij werd gealarmeerd door de motor van de Janneke, in onderbroek kwam hij aan dek om te helpen. Omdat hij om zes uur wil vertrekken, wordt dat ook mijn vertrektijd.

Het is dan natuurlijk nog stikdonker en het poeiert flink. Dat betekent liefst zes uur hakken naar Workum, héél inspannend voor lijf en geest. Op het Soal zwaai ik nog even naar de vuurtoren van Reid.

In de kom loop ik notabene vast, pal tegen de steiger. Het kost me 20 minuten om los te komen met trekken en duwen vanaf de kant. Gelukkig bleek het rak naar Kornwerd bezeild, eindelijk schieten we eens op.

De Boontjes vielen mee, achter de dijk was het rustig water, en na een dozijn keer overstag in het eerste deel kunnen we door richting Harlingen. Vandaar naar Terschelling was mooi zeilen, met meest ruime wind, om 21:30 was ik binnen. Waarbij ik prompt in de jachthaven aan de stuurboordzijde langs de dam vastloop! Een treurig einde van een inspannende dag.

Maandag

Maandag was een dag van ontspanning, twijfels en zekerheden.
Terwijl anderen al in de zéér vroege morgen vertrekken, slaap ik uit. Dat wil zeggen: half negen op. Eerst fijn douchen – zout uit het haar – en dan een snel ontbijt. Ik interview Leon B. voor het 'Oog', een leuk gesprek, we hebben té veel om over te praten.
Ik had afgesproken met een studievriend die toevallig op Terschelling vertoefde om koffie en gebak te gaan eten. Om 11 uur krijg ik de kriebels en wil weg. Ik hoef niet alweer de hekkesluiter te worden.

Plan was om bij Vlie de verplichte boei te ronden en dan buiten om te gaan naar Oude Schild. Vandaar is het lastig wegkomen naar Kornwerd met de nu naar het Oosten gedraaide wind. Omdat het pas 2 uur nadat ik bij Vlie ben, naar buiten gaat stromen, besluit ik daar toch de ankeropdracht te doen, ondanks dat de organisatie die opdracht niet verplicht heeft gemaakt vanwege het onstuimige weer.

Het is heerlijk ontspannen op deze favoriete ankerplek onder het Vuurduin. Ik heb zonder motor geankerd, zodat ik niet echt op een diepte kon sturen. Ik lig dus op dieper water dan waar ik normaal voor zou kiezen – 10m –. Praktisch alle ankerlijn moet er dus uit.

Ik neem de pauze te baat door te gaan koken, het journaal bij te werken en wat radioflitsen af te maken. En een dutje te doen. Een goed bestede 2 uur.

Als ik ankerop wil, is het flink sleuren om de lange lijn binnen te krijgen. Decimeter voor decimeter werk ik hem op, steeds in ieder golfdal. Dan zit er geen beweging meer in, het anker heeft zich diep ingegraven door de harde wind. Ik probeer hem zeilend los te varen, maar nee. Dan toch maar de motor. Dat lukt. Maar dan moet de rest nog naar binnen terwijl ik op de motor vaar, het anker door het water slepend! Loodzwaar, maar het lukt.

Met een paar slagen kom ik voorbij de jachthaven en dan is de ontsnapping daar: heerlijk op de Noordzee, met ruime wind.

In 4 uur vaar ik buitenom en via het Molengat het Marsdiep op, waarna het zwaar kruisen is tot Oude Schild. Ik steek voorbij de haven om het grootzeil te strijken, en dan op de fok terug naar de haven. De ingang van de jachthaven is onverlicht, bizar! Ook geen enkele lamp op de route, die vol staat met palen. De KNRM had ook een jacht van zee gehaald – een van ons bleek later- en hun werklichten verblinden me compleet. Met veel moeite en gelukkig zonder schade vind ik een plek.

Dinsdag, Woensdag

Een zware dag. Eerst 5 uur gekruist naar Den Oever. Dat stond de organisatie toe omdat Korwerd gestremd is. Daarna naar Enkhuizen, ook niet bezeild. Nog nooit in mijn leven zó vaak overstag gegaan. Een rak van 30 mijl, en ik heb er 50 mijl kruisen voor nodig.
Heel moe kom ik net op tijd voor de sluis van Enkhuizen, 10 minuten voor hij om 22:00 sluit voor de recreatievaart.

Na de sluis neem ik even rust. Dat wordt de enige binnen 32 uur zeilen. Wat eten en de volgende radio Lighthouse afmaken.

Ik ben van plan door te varen tot de finish. De laatste 24 uur zou dat mogen. Maar m'n ETA is nu 14:00 op Woensdag, en net nu ik het nodig heb, kakt de wind in. En ze draait zowaar weer tegen... andermaal kruisen. Het kost me de kop.

Ik rond 'Pampus' bij het ochtendgloren, nu nog 40 mijl: Hoorn, Enkhuizen en de finish. Dat wordt ruim na 12:45, Janneke bezorgd me weer geen wonder.

Zoals verwacht weer een reuzentocht. Bedankt Elly & Frits.

